3 Οκτωβρίου 2021

Ταξιδεύουμε σε 3 πανέμορφα χωριά του Πηλίου και παίρνουμε ιδέες για υπέροχες φθινοπωρινές εκδρομές!

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός

Το Πήλιο είναι ένας υπέροχος προορισμός για όλο τον χρόνο και ίσως το φθινόπωρο του πάει και λίγο παραπάνω! Τα χωριά του συνδυάζουν με τρόπο μοναδικό βουνό και θάλασσα, δίνοντας στους επισκέπτες την ευκαιρία να απολαύσουν μοναδικές στιγμές. Αν σκέφτεστε λοιπόν με την πρώτη ευκαιρία μια φθινοπωρινή εκδρομή μέχρι το όμορφο Πήλιο, δείτε τα 3 αυτά πανέμορφα ορεινά χωριά και πάρτε ιδέες!

Κεραμίδι

Το Κεραμίδι είναι ένα πανέμορφο χωριό του Πηλίου, χτισμένο στις πλαγιές του Μαυροβουνίου, σε υψόμετρο 300 μέτρων και χαρακτηρισμένος παραδοσιακός οικισμός. Απέχει από τη θάλασσα, συγκεκριμένα από τις ακτές του Αιγαίου μόλις 5 χιλιόμετρα και από τον Βόλο 4 χιλιόμετρα στο βόρειο-ανατολικό άκρο του νομού Μαγνησίας, στα όρια μεταξύ Πηλίου- Μαυροβουνίου.

Το Κεραμίδι είναι παλιό χωριό, με 700 περίπου μόνιμους κατοίκους, που το καλοκαίρι με τους επισκέπτες, διπλασιάζονται! Στα παλαιότερα σπίτια του χωριού διακρίνονται υλικά -αρχαίων ναών ενσωματωμένα στην κατασκευή. Η καρδιά του χωριού χτυπά στην πλατεία Λέοντος Μελά (γνωστή κατά τους παλιούς και ως «Αλωνάκι»), με τα πανύψηλα πλατάνια και τα τριγύρω μαγαζάκια. Τα παραδοσιακά ταβερ-νάκια-καφενέδες λειτουργούν χειμώνα-καλοκαίρι και βγάζουν τα τραπεζάκια τους ολόγυρα της πλατείας όταν ο καιρός το επιτρέπει.

Ακριβώς δίπλα, βρίσκεται ο ναός του Αγίου Γεωργίου, ρυθμού βασιλικής, με χαγιάτι γύρω-γύρω, σκεπή από πλάκα και χρονολογία θεμελίωσης το 1787, και το κτήριο του σχολείου με το λιθόστρωτο προαύλιο τα κυπαρίσσια και την υπέροχη θέα, που από εκεί κανείς μπορεί να δει σχεδόν όλο το Αιγαίο!

Σε μικρή απόσταση από την πλατεία, φτάνετε στο μικρό, αλλά ενδιαφέρον Εκκλησιαστικό Μουσείο. Ακολουθώντας τα καλντερίμια που ξεκινούν ακτινωτά από το κέντρο του χωριού, θα περιηγηθείτε στις παραδοσιακές γειτονιές…

Μια βόλτα πολύ ενδιαφέρουσα, καθώς το χωριό, όπως και πολλά χωριά του -Πη-λίου, διατηρεί την οικιστική του ταυτό-τη--τα και την αυθεντικότητα του και δεν έχει γίνει “του-ρι-στικό”. Χαρακτηριστές εικόνες όπως αυτές με γυναίκες μεγαλύτερης ηλικίας να συνηθί-ζουν ακόμη να βγάζουν τις καρέκλες στο πλακόστρωτο για κουβέντα με τις -γειτόνισσες, και με τα παιδιά, να μένουν ως αργά στα σοκάκια, παίζοντας, το επιβεβαιώνουν.

258

Βυζίτσα

Δεν είναι τυχαίο ότι η Βυζίτσα αποτελεί ένα ζωντανό μουσείο παραδοσιακής πηλιορείτικης αρχιτεκτονικής. Το χωριό της Μαγνησίας είναι ένας από τους καλύτερα διατηρημένους ελληνικούς παραδοσιακούς οικισμούς, γεμάτη με όμορφους πύργους (του Κόντου, του Γερουλάνου, του Βέργου, του Καραγιαννόπουλου και άλλων).

Τα περισσότερα αρχοντικά είναι χτισμένα με ντόπια πέτρα και πλάκες. Ορατές είναι η λιθοδομή και οι ξυλοδεσιές. Διαθέτουν αυλές και μικρότερα παράσπιτα όπως φούρνο, σπίτι για τον επιστάτη και στάβλο. Τα κτίρια έχουν αρκετή απόσταση μεταξύ τους και σπάνια δημιουργούν συγκροτήματα. Τα αρχοντικά της Βυζίτσας είναι συνήθως τριώροφα με τετράγωνη κάτοψη. Οι στέγες αποτελούνται από ξύλινα δοκάρια και η τελική τους στρώση αποτελείται από ντόπιες σχιστόπλακες.

Χαρακτηριστικό των κτιρίων είναι ότι η πρόσοψη άλλων είναι στον νότο και δεν έχουν ανοίγματα στον βορρά. Ο πάνω όροφος χρησιμοποιούταν κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού και γι’ αυτό έχει πολλά παράθυρα και δεν έχει τζάκι.

Τα υπνοδωμάτια βρίσκονται στη βόρεια πλευρά και στη νότια οι χώροι στους οποίους η οικογένεια βρισκόταν κατά τη διάρκεια της ημέρας. Το πανέμορφο χωριό με το την υπέροχη φύση θα το βρει κάποιος ανάμεσα στις Μηλιές και τις Πινακάτες, στα 500 μέτρα υψόμετρο και σε απόσταση μόλις 30 χλμ. από την πόλη του Βόλου.

Η πυκνή βλάστηση είναι χαρακτηριστικό της Βυζίτσας. Παντού υπάρχουν αιωνόβια πλατάνια, ελαιώνες, οπωροφόρα δέντρα και βότανα. Κόσμημα του χωριού αποτελεί και η μεγάλη πλακόστρωτη πλατεία με τα πλατάνια. Εκεί θα δοκιμάσετε ντόπιες σπεσιαλιτέ και θα ζεσταθείτε με τσιπουράκι από τοπικούς παραγωγούς.

Πριν φύγετε, αξίζει να επισκεφθείτε το μοναστήρι του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου που έχει κτιστεί το 1789, την τρίκλιτη βασιλική εκκλησία της Ζωοδόχου Πηγής που χρονολογείται από το 1725, το εκκλησάκι του Αθωνα, την κεντρική πλατεία με τη λιθόκτιστη κρήνη και την σκεπαστή Κρήνη “Μούσγα” του 1888. Εδώ θα δείτε πως να περάσετε 48 ώρες στο Πήλιο!

Πινακάτες

Ένα από τα πιο όμορφα χωριά του Πηλίου, είναι οι Πινακάτες. Το χωριό βρίσκεται χτισμένο στις πλαγιές του Πηλίου με θέα τον Παγασητικό, περίπου 25 χλμ. ανατολικά από τον Βόλο και 5 χλμ. ανατολικά από τον Άγιο Γεώργιο Νηλείας.

Η ονομασία Πινακάτες προέρχεται από κάποιον από τους πρώτους κατοίκους του χωριού ο οποίος ονομάζονταν πινακάς, δηλαδή κατασκευαστής πήλινων ή ξύλινων πιάτων που στην πηλιορείτικη διάλεκτο αποκαλούνταν «πινάκια». Το χωριό διακρίνεται για τα ωραία αρχοντικά και το παρδοσιακό χρώμα.

Απομονωμένο χωριό για πολλά χρόνια, ζούσε στην σκιά των διάσημων κοντινών του οικισμών, ωστόσο κατάφερε με την ομορφιά του τοπίου, την γραφικότητα, την φιλοξενία αλλά και τα νόστιμα εδέσματα που προσφέρονται στις ταβέρνες του να προσελκύει όλο και περισσότερους επισκέπτες που το λατρεύουν και επιστρέφουν πίσω ξανά και ξανά.

Περπατώντας στα λιθόστρωτα δρομάκια του χωριού θα απολαύσετε την αρχιτεκτονική των σπιτιών και θα κοντοσταθείτε δίπλα στις μαρμάρινες κρήνες με τα κρυστάλλινα νερά, κάτω από τα πλατάνια. Θα απολαύσετε καφέ και φαγητό στα καφενεία και εστιατόρια του χωριού, όπου οι κάτοικοι θα σας διηγηθούν πολλές ιστορίες του Πηλίου.

Πηγή: travelstyle.gr